Οι κυριότερες εντολές του Ευαγγελίου (Άγιος Νικόδημος Αγιορείτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 18 Νοεμβρίου, 2019

1. Κάθε χριστιανός οφείλει ν’ αγαπά το Θεό.

Οφείλεις ν’ αγαπάς τον Κύριο και Θεό σου μ’ όλη σου την καρδιά και μ’ όλη σου την ψυχή και μ’ όλο σου το νου. Αυτή είναι η πρώτη και μεγάλη εντολή (Ματθ. 22:37).

Αν μ’ αγαπάτε, τηρήστε τις εντολές μου (Ιω. 14:15).

Όποιος εγκολπώθηκε τις εντολές μου και τις εκτελεί, εκείνος είναι που μ’ αγαπά. Και όποιος αγαπά εμένα, θ’ αγαπηθεί από τον Πατέρα μου και θα τον αγαπήσω κι εγώ και θα φανερώσω μέσα του μυστικά τον εαυτό μου (Ιω. 14:21).

Όποιος δεν μ’ αγαπά, δεν τηρεί τις εντολές μου (Ιω. 14:24).

Αγαπάτε το Χριστό, αν και δεν τον έχετε γνωρίσει (Α΄ Πετρ. 1:8).

Όποιος αγαπά τον Πατέρα, αγαπά και τον Υιό, που γεννήθηκε από τον Πατέρα (Α΄ Ιω. 5:1).

2. Κάθε χριστιανός οφείλει ν’ αγαπά τον αδελφό του (το συνάνθρωπό του).

Δεύτερη εντολή, όμοια με την πρώτη, είναι το ν’ αγαπήσεις τον συνάνθρωπο σου όπως αγαπάς τον εαυτό σου (Ματθ. 22:39).

Σας δίνω μια νέα εντολή: Ν’ αγαπάτε ο ένας τον άλλον. Όπως σας αγάπησα εγώ, έτσι ν’ αγαπάτε κι εσείς ο ένας τον άλλον (Ιω. 13:34).

Απ’ αυτό το γνώρισμα θα μάθουν όλοι οι άπιστοι πως είστε μαθητές μου, αν δηλαδή έχετε αγάπη μεταξύ σας (Ιω. 13:35).

Χρέος άλλο να μην αφήνετε σε κανέναν εκτός από την αγάπη που οφείλετε ο ένας στον άλλον. **Επειδή εκείνος που αγαπά τον αδελφό του, έχει εκπληρώσει όλο το νόμο του Θεού**. Κι αυτό, γιατί το «μη μοιχεύσεις», «μη φονεύσεις», «μην κλέψεις», «μην ψευδομαρτυρήσεις», «μην επιθυμήσεις», κι όλες οι άλλες εντολές,**σ’ αυτή την εντολή συνοψίζονται και περιλαμβάνονται: Στο ν’ αγαπήσεις το**

συνάνθρωπό σου σαν τον εαυτό σου (Ρωμ. 13:8-9).

Αγαπήστε με καθαρή καρδιά ο ένας τον άλλον (Α΄ Πετρ. 1:22).

Ν’ αγαπάτε τους αδελφούς σας (Α΄ Πετρ. 2:17).

Αν τόσο πολύ μας αγάπησε ο Θεός, οφείλουμε κι εμείς ν’ αγαπάμε ο ένας τον άλλον (Α΄ Ιω.4:11).

Όποιος δεν αγαπά τον αδελφό του, αυτός βρίσκεται σε κατάσταση πνευματικού θανάτου (Α΄ Ιω. 3:14).

Να πώς μάθαμε τι είναι αγάπη: “Όπως ο Χριστός πρόσφερε τη ζωή Του στο θάνατο για χάρη μας, έτσι **κι εμείς οφείλουμε να προσφέρουμε και τη ζωή μας ακόμα για τους αδελφούς μας** (Α΄ Ιω. 3:16).

Παιδιά μου, **ας μην αγαπάμε με τα λόγια μόνο και με τη γλώσσα, αλλά έμπρακτα και αληθινά** (Α΄ Ιω. 3:18).

Όποιος αγαπά το Θεό, αυτός αγαπά και τον αδελφό του (Α΄ Ιω. 4:21).

3. Οι χριστιανοί οφείλουν να μην έχουν διαμάχες ούτε να νιώθουν μνησικακία και μίσος κατά των αδελφών τους, αλλά κι αν ακόμα παρεξηγηθούν μεταξύ τους, οφείλουν γρήγορα να συμφιλιωθούν.

Όποιος χριστιανός οργίζεται εναντίον του αδελφού του χωρίς εύλογη αφορμή, είναι υπόδικος στο τοπικό δικαστήριο. Και όποιος πει τον αδελφό του «ρακά», δηλαδή «ανόητε», είναι υπόδικος στο ανώτατο δικαστήριο. Και όποιος πει τον αδελφό του «βλάκα», αυτός θα καταδικαστεί στη φωτιά της κολάσεως (Ματθ. 5:22).

Αν πας στην εκκλησία για να δώσεις κάποια προσφορά, και εκεί θυμηθείς ότι ο αδελφός σου είναι λυπημένος μαζί σου, άφησε εκεί, μπροστά στην εκκλησία, την προσφορά σου, πήγαινε να συμφιλιωθείς πρώτα με τον αδελφό σου και ύστερα έλα να προσφέρεις το δώρο σου (Ματθ. 5:23-24).

Κοίταξε να συμφιλιωθείς γρήγορα με τον αδελφό σου με τον οποίο βρίσκεσαι σε αντιδικία, όσο ακόμα είστε στη στράτα της εδώ ζωής (Ματθ. 5:25).

Όποιος νομίζει ότι μπορεί να είναι φιλόνικος, ας ξέρει πως ούτε εγώ ούτε οι Εκκλησίες του Θεού έχουμε τέτοια συνήθεια, δηλαδή να φιλονικούμε (Α΄ Κορ. 11:16).

Ο δούλος του Θεού δεν πρέπει να φιλονικεί, αλλά πρέπει να είναι ήπιος απέναντι σε όλους, διδακτικός, ανεξίκακος (Β΄ Τιμ. 2:24).

Η δύση του ηλίου να μη σας βρίσκει ποτέ οργισμένους (Εφ. 4:26).

Όποιος μισεί τον αδελφό του, βρίσκεται στο σκοτάδι και πορεύεται μέσα στο σκοτάδι και πού πάει δεν ξέρει, γιατί το σκοτάδι έχει τυφλώσει τα μάτια του (Α΄ Ιω. 2:11).

Καθένας που μισεί τον αδελφό του είναι φονιάς. Και ξέρετε πως κανένας φονιάς δεν έχει συμμετοχή στην αιώνια ζωή (Α΄ Ιω. 3:15).
4. Οι χριστιανοί οφείλουν να μη βλέπουν με περιέργεια και επιθυμία.

Εγώ σας λέω ότι κάθε άνθρωπος που βλέπει γυναίκα με πονηρή επιθυμία, έχει ήδη σχεδόν διαπράξει μοιχεία μ' αυτή μέσα στην καρδιά του (Ματθ. 5:28).

Όλα όσα ανήκουν στον κόσμο -οι αμαρτωλές εγωιστικές επιθυμίες, η λαχτάρα ν' αποκτήσουμε ό,τι βλέπουν τα μάτια μας και η υπεροψία από την κατοχή του πλούτου- δεν προέρχονται από το Θεό Πατέρα, αλλ' από τον αμαρτωλό κόσμο. Ο κόσμος όμως περνά και χάνεται. Και μαζί του χάνονται όλα όσα επιθυμούν να κατέχουν οι άνθρωποι. Εκείνος όμως που εκτελεί το θέλημα του Θεού, θα ζήσει αιώνια (Α΄ Ιω. 2:16-17).

5. Οι χριστιανοί οφείλουν να μην ορκίζονται, ούτε αληθινά ούτε ψέματα.

Εγώ σας λέω **να μην ορκίζεστε καθόλου**. Ούτε στον ουρανό, γιατί είναι ο θρόνος του Θεού. Ούτε στη γη, γιατί είναι το σκαμνί όπου πατούν τα πόδια Του. Ούτε στα Ιεροσόλυμα, γιατί είναι η πόλη του Θεού, του μεγάλου βασιλιά. Ούτε στο κεφάλι σας να ορκιστείτε, γιατί δεν μπορείτε να κάνετε ούτε μια τρίχα του άσπρη ή μαύρη. Ο λόγος σας ας είναι απλά «ναι» και «όχι». **Ό,τι περισσότερο πείτε από το «ναι» και το «όχι», προέρχεται από τον πονηρό διάβολο** (Ματθ. 5:34-37).

Προπαντός, αδελφοί μου, να μην ορκίζεστε ούτε στον ουρανό ούτε στη γη ούτε πουθενά αλλού. Ας είναι το «ναι» σας πραγματικό «ναι» και το «όχι» σας πραγματικό «όχι», για να μη βρεθείτε κατηγορούμενοι στην τελική κρίση (ή και για να μην πέσετε σε υποκρισία και ψευδολογία) (Ιακ. 5:12).

6. Οι χριστιανοί οφείλουν να μην είναι εκδικητικοί, ούτε ν' ανταποδίδουν κακό στο κακό.

Εγώ σας λέω να μην αντιστέκεστε στον κακό άνθρωπο. Αλλ’ αν κάποιος σε χτυπήσει στο ένα μάγουλο, εσύ γύρισέ του και το άλλο για να σου το χτυπήσει κι αυτό (Ματθ. 5:39).

Αν κάποιος θελήσει να σε πάρει αγγαρεία για ένα χιλιόμετρο, εσύ πήγαινε μαζί του δύο (Ματθ. 5:41).

Να προσεύχεστε για κείνους που σας καταριούνται, να ευεργετείτε εκείνους που σας μισούν και να παρακαλείτε το Θεό για κείνους που σας πειράζουν και σας καταδιώκουν (Ματθ. 5:44).

Αν κάποιος σας κάνει κακό, μην του το ανταποδίδετε (Ρωμ. 12:17).

Μη ζητάτε, αδελφοί, να υπερασπίζετε με εκδικήσεις τον εαυτό σας, αλλά δώστε τόπο στην οργή του Θεού, που θα έρθει και θα πάρει εκδίκηση στην ώρα της κρίσεως (Ρωμ. 12:19).

Αν πεινά ο εχθρός σου, δίνε του να τρώει. Αν διψά, δίνε του να πίνει (Ρωμ. 12:20).

Μην αφήνεις να σε νικήσει το κακό, αλλά να νικάς το κακό με την καλή σου διαγωγή (Ρωμ. 12:21).

Να μην αντιδράτε στο κακό με κακό και στη βρισιά με βρισιά, αλλά το αντίθετο. Στις βρισιές δηλαδή ν’ αντιδράτε με ευλογίες (Α΄ Πετρ. 3:9).

Αγαπητέ, μην παίρνεις για πρότυπο το κακό, αλλά το καλό. Όποιος κάνει το καλό, είναι παιδί του Θεού. Όποιος κάνει το κακό, δεν έχει γνωρίσει το Θεό (Γ΄ Ιω. 11).

7. **Οι χριστιανοί οφείλουν να μην πηγαίνουν διόλου σε δικαστήρια για την επίλυση των διαφορών τους.** Αν όμως κάποτε παραστεί σχετική ανάγκη, ας προτιμήσουν να βάλουν κριτή στη διαφορά τους έναν άνθρωπο της Εκκλησίας, παρά να καταφύγουν στα κοσμικά δικαστήρια.

Αν κάποιος θέλει να σε πάει στο δικαστήριο για να σου πάρει το πουκάμισο, άφησέ του και το πανωφόρι (Ματθ. 5:40).

Και μόνο το γεγονός, αδελφοί, ότι έχετε δίκες μεταξύ σας, αποτελεί ήδη πλήρη αποτυχία σας. **Ας προτιμάτε να είστε οι αδικημένοι και ζημιωμένοι, παρά ν’ αδικείτε και να ζημιώνετε τους άλλους, και μάλιστα τους αδελφούς σας χριστιανούς.** Ή μήπως δεν ξέρετε ότι άνθρωποι άδικοι δεν θα κληρονομήσουν τη

βασιλεία του Θεού; Μην έχετε αυταπάτες: Στη βασιλεία του Θεού δεν έχουν θέση ούτε πόρνοι ούτε φιλάργυροι ούτε μοιχοί ούτε θηλυπρεπείς ούτε σοδομίτες ούτε κλέφτες ούτε πλεονέκτες ούτε μέθυσοι ούτε κατήγοροι ούτε άρπαγες (Α΄ Κορ. 6:7-9).

Όταν κάποιος έχει μια διαφορά μ' έναν άλλο χριστιανό, πώς τολμά να καταφεύγει στην κρίση των άδικων κοσμικών δικαστών και όχι στην κρίση και τη διαιτησία των μελών της εκκλησιαστικής μας κοινότητος; (Α΄ Κορ. 6:1).

8. Οι χριστιανοί οφείλουν να μην κατακρίνουν.

Μην κατακρίνετε τους άλλους, για να μην κατακριθείτε κι εσείς από το Θεό. Με το κριτήριο που κρίνετε θα κριθείτε, και με το μέτρο που μετράτε θα μετρηθείτε. Γιατί βλέπεις το σκουπιδάκι, που είναι στο μάτι του αδελφού σου, και δεν νιώθεις ολόκληρο δοκάρι, του είναι στο δικό σου μάτι; (Ματθ. 7:1-3).

Ένοχος και αναπολόγητος είσαι, άνθρωπέ μου, εσύ που γίνεσαι κριτής των άλλων. Γιατί, κρίνοντας τον άλλο, καταδικάζεις τον ίδιο τον εαυτό σου, αφού κι εσύ κάνεις τα ίδια κακά που κάνει εκείνος (Ρωμ. 2:1).

Μην κάνετε, αδελφοί, καμιά κρίση πριν από τον καιρό της δευτέρας παρουσίας του Κυρίου. Εκείνος θα ρίξει τότε φως σε όσα έργα είναι τώρα κρυμμένα στο σκοτάδι, και θα φανερώσει τους κρυφούς λογισμούς των καρδιών των ανθρώπων (Α΄ Κορ. 4:5).

Μην κακολογείτε και κατηγορείτε ο ένας τον άλλον αδελφοί. Όποιος κατηγορεί ή κατακρίνει τον αδελφό του, κατηγορεί και κατακρίνει τον ίδιο το νόμο του Θεού. Κι όταν κρίνεις το νόμο του Θεού, δεν είσαι τηρητής του νόμου και υποκείμενός του, αλλά κριτής και ανώτερός του. Ένας είναι ο νομοθέτης και ο κριτής, ο Χριστός, που έχει τη δύναμη να σώσει τον άνθρωπο ή να τον κολάσει. Ενώ**εσύ ποιος είσαι που κρίνεις τον άλλον;** (Ιακ. 4:11-12).

9. Αν οι χριστιανοί δεν συγχωρούν τα σφάλματα των αδελφών τους, ούτε ο Θεός θα συγχωρήσει τα δικά τους σφάλματα.

Αν εσείς συγχωρήσετε τα σφάλματα των άλλων ανθρώπων θα συγχωρήσει και τα δικά σας σφάλματα ο επουράνιος Πατέρας σας. Αν όμως δεν συγχωρήσετε τα σφάλματα των άλλων ούτε τα δικά σας σφάλματα θα συγχωρήσει ο επουράνιος Πατέρας (Ματθ. 6:14-15).

Ουράνιε Πατέρα, χάρισέ μας τα χρέη των αμαρτιών μας, καθώς κι εμείς τα χαρίζουμε στους δικούς μας οφειλέτες (δηλ. όσους μας έχουν αδικήσει) (Ματθ. 6:12).

«Κακέ δούλε, σου χάρισα όλο σου το χρέος (το υπέρογκο ποσό) των δέκα χιλιάδων ταλάντων επειδή με παρακάλεσες. Δεν έπρεπε κι εσύ να σπλαχνιστείς το σύνδουλό σου, όπως εγώ σπλαχνίστηκα εσένα, και να του χαρίσεις το (ασήμαντο) ποσό των εκατό δηναρίων που σου χρωστούσε;». Και οργίστηκε ο κύριός του και παρέδωσε το δούλο εκείνο στους βασανιστές, ώσπου να ξεπληρώσει όλο του το χρέος. Έτσι θα κάνει και σ’ εσάς ο ουράνιος Πατέρας μου, αν δεν συγχωρήσετε μ’ όλη σας την καρδιά τα σφάλματα των αδελφών σας (Ματθ. 18:32-35).

Όταν στέκεστε να προσευχηθείτε, να συγχωρείτε όποιο παράπονο ή λύπη έχετε εναντίον κάποιου αδελφού σας, για να συγχωρήσει και ο ουράνιος Πατέρος σας τα δικά σας σφάλματα (Μαρκ. 11:25).

Αν ο αδελφός σου σου κάνει κακό, επιτίμησέ τον. Κι αν μετανοήσει, συγχώρησέ τον. Αλλά **κι αν επτά φορές τη μέρα σου κάνει κακό, κι έρθει άλλες τόσες και σου πει «μετανοώ», συγχώρησέ τον** (Λουκ. 17:3-4).

10. Οι χριστιανοί οφείλουν να κάνουν ελεημοσύνες, αλλά και να προσεύχονται και να νηστεύουν, όχι όμως υποκριτικά, για να τους δοξάσουν δηλαδή και να τους επαινέσουν οι άνθρωποι, αλλά μόνο για το Θεό.

Προσέχετε να μην κάνετε την ελεημοσύνη σας μπροστά στους ανθρώπους, για να σας βλέπουν και να σας θαυμάζουν. Αλλιώς, μην περιμένετε ανταμοιβή από τον ουράνιο Πατέρα σας. Όταν λοιπόν εσύ κάνεις ελεημοσύνη, **κάνε την** τόσο **κρυφά**, που το αριστερό σου χέρι να μην ξέρει τι κάνει το δεξί (Ματθ. 6:1 και 3).

Όταν προσεύχεσαι, χριστιανέ, να μην είσαι σαν τους υποκριτές, που τους αρέσει να στέκονται και να προσεύχονται επιδεικτικά στις εκκλησίες και στα σταυροδρόμια, για να δείξουν στους ανθρώπους ότι προσεύχονται. Σας βεβαιώνω πως αυτή είναι όλη κι όλη η ανταμοιβή τους. Εσύ, αντίθετα, όταν προσεύχεσαι, μπες μέσα στον πιο απόκρυφο χώρο σου (δηλαδή στην καρδιά), κλείσε την πόρτα (δηλαδή τις αισθήσεις) και προσευχήσου μυστικά στον κρυμμένο και αόρατο Πατέρα σου. Κι Εκείνος, που βλέπει τις κρυφές πράξεις, θα σε ανταμείψει φανερά (Ματθ. 6:5-6).

Όταν νηστεύετε,, να μη γίνεστε σκυθρωποί, όπως οι υποκριτές, που αλλοιώνουν κατάλληλα την όψη τους, για να δείξουν στους ανθρώπους ότι νηστεύουν. Σας βεβαιώνω πως αυτοί παίρνουν εδώ μόνο την αμοιβή τους, από τον έπαινο των

ανθρώπων. Εσύ αντίθετα, όταν νηστεύεις, περιποιήσου τα μαλλιά σου και νίψε το πρόσωπό σου, για να μη δείξεις στους ανθρώπους τη νηστεία σου, αλλά μόνο στο Θεό και Πατέρα σου, που βλέπει τις κρυφές πράξεις. Και ο Πατέρας σου, που βλέπει τις κρυφές πράξεις, θα σου το ανταποδώσει φανερά (Ματθ. 6:16-18).

11. Οι χριστιανοί οφείλουν να φροντίζουν για την απόκτηση όχι επίγειων αλλά ουράνιων θησαυρών. Και οι πλούσιοι οφείλουν να κλαίνε και να θρηνούν για τα πλούτη τους, παρά να υπολογίζουν σ' αυτά.

Μη μαζεύετε πλούτη πάνω στη γη, όπου τα αφανίζουν ο σκόρος και η σκουριά, κι όπου οι κλέφτες κάνουν διαρρήξεις και τα κλέβουν. Να μαζεύετε θησαυρούς ουράνιους, που δεν τους αφανίζουν ούτε ο σκόρος ούτε η σκουριά, και που οι κλέφτες δεν μπορούν να κάνουν διάρρηξη και να τους κλέψουν. Γιατί**όπου είναι τα πλούτη σας, εκεί θα είναι προσκολλημένη και η καρδιά σας** (Ματθ. 6:19-21).

Αλίμονο σ' εσάς τους πλουσίους, γιατί έχετε στον κόσμο τούτο την παρηγοριά σας από τον πλούτο, και γι' αυτό δεν σας μένει ν' απολαύσετε τίποτα στην άλλη ζωή (Λουκ. 6:24).

Σας βεβαιώνω ότι δύσκολα θα μπει πλούσιος στη βασιλεία των ουρανών (Ματθ. 19:23).

Πουλήστε τα υπάρχοντά σας και δώστε ελεημοσύνη στους φτωχούς. Αποκτήστε πορτοφόλια που δεν παλιώνουν, και πλούτη στον ουρανό που δεν σώνονται ποτέ, και που ούτε κλέφτης τα αγγίζει ούτε σκόρος τα καταστρέφει (Λουκ. 12:33).

Ο καθένας από σας που δεν απαρνιέται ό,τι έχει στη ζωή αυτή, δεν μπορεί να είναι μαθητής μου (Λουκ. 14:33).

Στους πλουσίους αυτού εδώ του κόσμου να παραγγέλλεις να μην υπερηφανεύονται ούτε να στηρίζουν τις ελπίδες τους σε κάτι αβέβαιο, όπως είναι ο πλούτος, αλλά στον ζωντανό Θεό, που μας δίνει πλουσιοπάροχα όλα τ' αγαθά, για να τ' απολαμβάνουμε (Α΄ Τιμ. 6:17).

Ακούστε με κι εσείς οι πλούσιοι. Κλάψτε και θρηνήστε για τις συμφορές που σας περιμένουν. Ο πλούτος σας σάπισε και τα ρούχα σας τα 'φαγε ο σκόρος. Το χρυσάφι και το ασήμι σας κατασκούριασαν και η σκουριά τους θα είναι μάρτυρας εναντίον σας και θα καταφάει τις σάρκες σας σαν τη φωτιά. Κι ενώ πλησιάζει η κρίση, εσείς μαζεύετε θησαυρούς (Ιακ. 5:1-3).

Να, κραυγάζει ο μισθός των εργατών που θέρισαν τα χωράφια σας, κι εσείς τους τον στερήσατε. Και οι κραυγές των αδικημένων θεριστών έφτασαν ως τ’ αυτιά του παντοδύναμου Κυρίου (Ιακ. 5:4).

12. Οι χριστιανοί οφείλουν να μη μεριμνούν για τ’ αγαθά της γης, ούτε ν’ αγαπούν τον κόσμο και τα κοσμικά πράγματα, αλλά να επιζητούν τα αιώνια και ουράνια αγαθά.

Μην έχετε άγχος και μην αρχίσετε να λέτε «τι θα φάμε;» ή «τι θα πιούμε;» ή «τι θα φορέσουμε;», επειδή για ολ’ αυτά αγωνιούν οι άπιστοι μόνο (Ματθ. 6:31-32).

Να ζητάτε πρώτα απ’ όλα τη βασιλεία του Θεού και την επικράτηση του θελήματός Του, και ολ’ αυτά θα σας δοθούν από το Θεό σαν χάρισμα, χωρίς να τα ζητάτε (Ματθ. 6:33).

Τούτο σας λέω, αδελφοί, ότι ο καιρός της επίγειας ζωής είναι λιγοστός, έτσι ώστε και όσοι έχουν γυναίκες να ζουν σαν να μην έχουν, να μην είναι δηλαδή προσκολλημένοι σ’ αυτές. Κι εκείνοι που κλαίνε και θλίβονται για πράγματα του παρόντος κόσμου, να ζουν σαν να μην έχει συμβεί κάτι θλιβερό. Και όσοι δοκιμάζουν χαρές, να ζουν σαν να μην έχουν λόγο να χαίρονται. Και **όσοι αγοράζουν υλικά πράγματα, ν’ αντιμετωπίζουν τα αγορασμένα σαν να μην πρόκειται να τ’ απολαύσουν.** Και όσοι ασχολούνται με τ’ αγαθά του κόσμου τούτου, **ν’ αποφεύγουν κάθε υπέρμετρη απόλαυσή τους και μόνο στ’ αναγκαία να αρκούνται.** Γιατί η σημερινή μορφή αυτού εδώ του κόσμου δεν θα κρατήσει πολύ, αλλά περνά και φεύγει συνεχώς (Α΄ Κορ. 7:29-31).

Εμείς οι χριστιανοί δεν στοχεύουμε σ’ αυτά που βλέπονται αλλά σ’ αυτά που δεν βλέπονται με τα σωματικά μάτια. Γιατί όσα βλέπονται είναι προσωρινά, ενώ όσα δεν βλέπονται είναι αιώνια (Β΄ Κορ. 4:18).

Εμείς είμαστε πολίτες τ’ ουρανού, απ’ όπου περιμένουμε να έρθει και να μας λυτρώσει ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός (Φιλιπ. 3:20).

Εμείς οι χριστιανοί δεν έχουμε σ’ αυτόν τον κόσμο τη μόνιμη πατρίδα μας, αλλά λαχταρούμε τη μελλοντική ουράνια πατρίδα (Εβρ. 13:14).

Προδότες της αγάπης του Θεού! Δεν ξέρετε ότι η αγάπη για τον αμαρτωλό κόσμο είναι έχθρα εναντίον του Θεού; **Όποιος λοιπόν θέλει να είναι φίλος του κόσμου, γίνεται εχθρός του Θεού** (Ιακ. 4:4).

Αγαπητοί, μην αγαπάτε τον κόσμο μήτε όσα είναι του κόσμου. **Αν κάποιος αγαπά τον κόσμο, δεν έχει μέσα του την αγάπη για τον ουράνιο Πατέρα** (Α΄ Ιω. 2:15).

13. Οι χριστιανοί οφείλουν να μην είναι υπερήφανοι, αλλά να είναι ταπεινοί και ν' αγαπούν ταπεινά.

Όποιος ταπεινώσει τον εαυτό του σαν το παιδάκι τούτο, αυτός είναι μεγαλύτερος απ' όλους στη βασιλεία των ουρανών (Ματθ. 18:4).

Όποιος υψώσει τον εαυτό του, θα ταπεινωθεί. Και όποιος ταπεινώσει τον εαυτό του, θα υψωθεί (Ματθ. 23:12).

Αδελφοί, να μην είστε φαντασμένοι, αλλά να συγκαταβαίνετε στους απλοϊκούς και ταπεινούς χριστιανούς και να τους συναναστρέφεστε, συμμεριζόμενοι την ασημότητά τους (Ρωμ. 12:16).

Με ταπεινοφροσύνη ας θεωρεί ο καθένας τον άλλον ανώτερό του (Φιλιπ. 2:3).

Ταπεινωθείτε μπροστά στον Κύριο, κι Εκείνος θα σας υψώσει (Ιακ. 4:10).

Οι νεότεροι να υποτάσσεστε στους πρεσβυτέρους. Κι όλοι μαζί,, υποτασσόμενοι ο ένας στον άλλο, ζωστείτε την ταπεινοφροσύνη. Γιατί ο Θεός εναντιώνεται στους υπερήφανους, στους ταπεινούς όμως δίνει τη χάρη Του. Ταπεινώστε λοιπόν τους εαυτούς σας κάτω από τη δύναμη του Θεού, για να σας υψώσει την ώρα της κρίσεως (Α΄ Πετρ. 5:5-6).

14. Οι χριστιανοί οφείλουν ν' αντιμετωπίζουν με υπομονή όλες τις θλίψεις που τους βρίσκουν.

Εκείνος που θα υπομείνει **ως το τέλος τις δοκιμασίες**, αυτός μόνο θα σωθεί (Ματθ. 24:13).

Με την υπομονή σας θα σώσετε τις ψυχές σας (Λουκ. 21:19).

Η θλίψη φέρνει σιγά-σιγά την υπομονή, η υπομονή τη σταθερότητα στην αρετή, και η σταθερότητα στην αρετή την ελπίδα στο Θεό (Ρωμ. 5:3-4).

Να έχετε υπομονή στις δοκιμασίες (Ρωμ. 12:11).

Αν δείχνουμε υπομονή στις θλίψεις, θα βασιλεύσουμε μαζί με το Χριστό στη μέλλουσα ζωή (Β΄ Τιμ. 2:12).

Να επιδιώκεις την υπομονή (Α΄ Τιμ. 6-11).

Αδελφοί, να υπομένετε με καρτερία κάθε **παιδαγωγία του Θεού**, γνωρίζοντας πως ο Θεός σας μεταχειρίζεται σαν παιδιά Του (Εβρ. 12:7).

Σας χρειάζεται υπομονή, για να κάνετε σταθερά το θέλημα του Θεού και να πάρετε την αμοιβή που σας υποσχέθηκε (Εβρ. 10:36).

Με υπομονή ας τρέχουμε τον αγώνα που έχουμε μπροστά μας (Εβρ. 12:1).

Καλότυχος είναι ο χριστιανός που σηκώνει με υπομονή τις δοκιμασίες, γιατί, αφού υποστεί με επιτυχία τις δοκιμασίες, θα κερδίσει το βραβείο της αιώνιας ζωής, που υποσχέθηκε ο Θεός σ’ όσους Τον αγαπούν (Ιακ. 1:12).

Η υπομονή σας ας είναι ακλόνητη και διαρκής, για να γίνετε τέλειοι και ολοκληρωμένοι και να μην υστερείτε σε τίποτα (Ιακ. 1:4).

Κάνετε ό,τι μπορείτε, αδελφοί, για να προσθέσετε πάνω στην αυτοκυριαρχία την υπομονή, και πάνω στην υπομονή την ευσέβεια (Β΄ Πετρ. 1:6).

Εδώ θα φανεί η υπομονή όσων ανήκουν στο λαό του Θεού (Αποκ. 14:12).

15. Οι χριστιανοί οφείλουν να μην παραδίδονται στις κοσμικές φροντίδες και τις υλικές απολαύσεις, ούτε να ζουν με αμέλεια και πνευματική ραθυμία, αλλά να βρίσκονται πάντοτε σε πνευματική εγρήγορση και ετοιμότητα, περιμένοντας την ώρα του θανάτου και της κρίσεως του Θεού.

Να αγρυπνείτε, γιατί δεν ξέρετε ποια ώρα θα έρθει ο Κύριός σας. Και να ξέρετε τούτο: Αν γνώριζε ο ιδιοκτήτης ενός σπιτιού ποια ώρα της νύχτας θα ‘ρθει ο κλέφτης, θα ξαγρυπνούσε και δεν θ’ άφηνε να διαρρήξουν το σπίτι του. Γι’ αυτό κι εσείς να είστε πάντοτε έτοιμοι, γιατί ο Υιός του Ανθρώπου θα έρθει την ώρα που δεν Τον περιμένετε (Ματθ. 24:42-44).

Σε όλους σας το λέω: Αγρυπνείτε! (Μαρκ. 13:37).

Αγρυπνείτε και προσεύχεστε, για να μη σας νικήσει ο πειρασμός. Το πνεύμα σας είναι πρόθυμο, η σάρκα σας όμως αδύναμη (Μαρκ. 14:38).

Η μέση σας ας είναι ζωσμένη καλά (δηλαδή να είστε έτοιμοι) και τα λυχνάρια σας ας είναι πάντα αναμμένα (δηλαδή ο νους και η καρδιά σας πάντα να βρίσκονται σε προσοχή και εγρήγορση). Να μοιάσετε στους υπηρέτες εκείνους που περιμένουν πότε ο Κύριός τους θα γυρίσει από το γάμο, ώστε, μόλις έρθει και χτυπήσει την πόρτα, αμέσως να του ανοίξουν. Μακάριοι είναι οι υπηρέτες εκείνοι, που, όταν έρθει ο κύριός τους, θα τους βρει ν’ αγρυπνούν και να τον περιμένουν (Λουκ. 12:35-37).

Προσέχετε καλά τους εαυτούς σας. Προσέχετε **μην παραδοθείτε** στην κραιπάλη και στο μεθύσι και **στην αγωνία για τις καθημερινές ανάγκες, γιατί θα γίνουν βαριές και κοιμισμένες απ’ αυτά οι καρδιές σας** , και θα σας αιφνιδιάσει έτσι η ημέρα της κρίσεως. Γιατί θα ‘ρθει σαν παγίδα σ’ όλους τους ανθρώπους του κατοικούν στη γη. Να είστε λοιπόν άγρυπνοι και προσεκτικοί, παρακαλώντας κάθε ώρα και στιγμή το Θεό να σας αξιώσει να γλυτώσετε απ’ όλα τα φοβερά που μέλλουν να συμβούν και να παρουσιαστείτε έτοιμοι μπροστά στον Υιό του ανθρώπου (Λουκ. 21:34-36).

Ήρθε πια η ώρα να σηκωθούμε από τον ύπνο της αμέλειας, αδελφοί. Γιατί τώρα η τελική σωτηρία βρίσκεται πιο κοντά μας παρά τότε που πιστέψαμε. Η νύχτα της επίγειας ζωής όπου να ‘ναι φεύγει, και η μέρα της μελλοντικής αιώνιας ζωής κοντεύει να έρθει (Ρωμ. 13:11-12).

Σήκω πάνω εσύ, που κοιμάσαι τον ύπνο της αμαρτίας, και αναστήσου από την πνευματική νέκρα, και θα σε φωτίσει ο Χριστός (Εφ. 5:14).

Ας μην κοιμόμαστε, καθώς οι άλλοι, αλλ’ ας είμαστε άγρυπνοι και προσεκτικοί. Όσοι κοιμούνται, τη νύχτα κοιμούνται. Και όσοι μεθούν τη νύχτα μεθούν. Εμείς οι χριστιανοί όμως, ως άνθρωποι της ημέρας, ας είμαστε προσεκτικοί (Α΄ Θεσ. 5:6-8).

Μη σβήνετε με την αμέλεια τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος που έχετε (Α΄ Θεσ. 5:19).

Μην είστε οκνηροί σ’ ό,τι πρέπει να δείχνετε προθυμία και ζήλο. Να έχετε φλογερό πνευματικό ενθουσιασμό, να υπηρετείτε μ’ αφοσίωση τον Κύριο (Ρωμ. 12:11).

Ζήσατε πάνω στη γη με απολαύσεις και σπατάλες. Παχύνατε τις καρδιές σας σαν τα θρεφτάρια, που τα ετοιμάζουν για σφάξιμο. (Έτσι θα είναι και για σας η μέρα της κρίσεως, μέρα σφαγής σας) (Ιακ. 5:5).

Να είστε προσεκτικοί και άγρυπνοι. Ο αντίπαλός σας διάβολος περιφέρεται σαν το

λιοντάρι που βρυχιέται, ζητώντας να καταβροχθίσει κάποιον από σας, που στέκεστε στερεοί στην πίστη (Α΄ Πετρ. 5:8).

Αγρύπνα!... Γιατί, αν δεν αγρυπνάς, θα ’ρθω σαν τον κλέφτη, και δεν θα ξέρεις ποια ώρα θα ’ρθω να σε κρίνω (Αποκ. 3: 2 και 3).

16. Οι χριστιανοί οφείλουν να μετανοούν διαρκώς από τα βάθη της ψυχής τους.

Εκείνο τον καιρό εμφανίστηκε στην έρημο της Ιουδαίας ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, κηρύσσοντος και λέγοντας: «Μετανοείτε, γιατί έφτασε η βασιλεία των ουρανών» (Ματθ. 3:1-2).

Από τότε άρχισε ο Ιησούς να κηρύσσει και να λέει:

«Μετανοείτε, γιατί έφθασε η βασιλεία των ουρανών» (Ματθ. 4:17).

Αν δεν μετανοήσετε, θα χαθείτε όλοι σας (Λουκ. 13:3).

Μετανοήστε, αδελφοί, και επιστρέψτε στο Θεό, για να εξαλειφθούν οι αμαρτίες σας και να βρείτε ανακούφιση από τον Κύριο (Πραξ. 3:19).

Μετανόησε και κάνε πάλι τα προηγούμενα καλά έργα, που έκανες. Αλλιώς, αν δεν μετανοήσεις, έρχομαι γρήγορα καταπάνω σου και μετακινώ το λυχνοστάτη σου, δηλαδή την Εκκλησία σου, από τον τόπο του (Αποκ. 2:5).

17. Οι χριστιανοί, αν δεν ξεπεράσουν στα καλά έργα τους δικαίους της Παλαιάς Διαθήκης, δεν μπαίνουν στη βασιλεία των ουρανών. Και αν αμαρτάνουν θα κολαστούν βαρύτερα από τους απίστους.

Αν η ευσέβειά σας δεν ξεπεράσει την ευσέβεια των γραμματέων και των Φαρισαίων δεν θα μπείτε στη βασιλεία των ουρανών (Ματθ. 5:20).

Εκείνος ο δούλος που ξέρει ποιο είναι το θέλημα του κυρίου του, δεν ετοιμάζει όμως ούτε κάνει ό,τι θέλει εκείνος, θα τιμωρηθεί αυστηρά. Αντίθετα, εκείνος που δεν ξέρει το θέλημα του κυρίου του και κάνει κάτι αξιόποινο, θα τιμωρηθεί πιο ελαφρά. Γιατί σ’ όποιον δόθηκαν πολλά, πολλά θα του ζητηθούν. Και σ’ όποιον δόθηκαν περισσότερα, περισσότερα θα του ζητηθούν (Λουκ. 12:47-.48).

Όσοι αμάρτησαν χωρίς να ξέρουν το νόμο του Θεού, θα καταδικαστούν όχι με κριτήριο το νόμο (δηλαδή ελαφρότερα). Όσοι όμως αμάρτησαν γνωρίζοντας το νόμο, θα δικαστούν με κριτήριο το νόμο (δηλαδή βαρύτερα) (Ρωμ. 2:12).

Θα ήταν καλύτερα γι’ αυτούς να μην είχαν γνωρίσει το δρόμο της αρετής και της ευσέβειας, παρά, αφού τον γνωρίσουν να εγκαταλείψουν την αγία εντολή που τους παραδόθηκε (Β΄ Πετρ. 2:21).

(Όσιος Νικόδημος ο Αγιορείτης, "Οι κυριότερες εντολές του Ευαγγελίου", Η φωνή των Πατέρων No 17, Ιερά Μονή Παρακλήτου, Ωρωπός)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: agiosthomas.gr*)*